

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.543/2013/5.szám

A Kúria a dr. Hoffmann Lilla (fél címe 1...szám) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve(.....) felperesnek - a dr.jogtanácsos által képviselt alperes neve, mint ajogutódja (.....) alperes elleni erdő-felújítási kötelezettség, valamint erdőgazdálkodási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében Fehér Sándor (II.rendű felperes címeszám alatti) beavatkozó beavatkozott, a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.26.815/2013/23. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.26.815/2013/23. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívására 70.000 (Hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási

illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Ahrsz-ú osztatlan közös tulajdonban álló erdő művelési ágú ingatlanok a felperes, a felperesi beavatkozó és két tulajdonostárs tulajdonában állnak. Az ezen ingatlanon lévő 1A, 1B, 1C, 1D, 1E erdőrészletekre a részére az erdészeti hatóság véghasználatra (tarvágásra) engedélyt adott, mert kavicsbánya kialakítását tervezték. A perbeli és további ingatlanokra a bányakapitányság bányatelket alapított aKft. javára, amihez az elsőfokú erdészeti hatóság elvi hozzájárulást adott 2170-2/2001. számú határozatával. A tarvágás után a kérelmére az Állami Erdészeti Szolgálat Igazgatósága a 2000. évre tervezett erdőtelepítési munkák elvégzését az 593-4/2000. számú határozatával engedélyezte a..... 7A, B, C erdőrészletekben. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága 14.3/4640/2009. számú határozatával a 7A, 7D erdőrészletekben az erdőtelepítést befejezetté nyilvánította. A 1A, B, C, D, E erdőrészletek bányászati célra történő igénybevételére nem került sor. Erre vonatkozóan engedélyezési eljárást nem kezdeményeztek.

Az elsőfokú erdészeti hatóság 14.3/659/2010. számú határozatával a perbeli ingatlanok tulajdonosait kötelezte az erdő szakszerű felújítására a Sajóhídvég 1A, B, C, D és E erdőtervi jelű erdőrészletekben, melynek határidejét 2011. május 31. napjánban állapította meg.

A határozat rögzítette, hogy az erdőrészletekben erdő-felújítási kötelezettség áll fenn, melyről a tulajdonosok nem gondoskodtak és erdőgazdálkodó hiányában a tulajdonosok kötelesek az erdő szakszerű felújításáról gondoskodni.

A másodfokú hatóság 04.4/640/1/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes a határozatot keresettel nem támadta.

Az elsőfokú hatóság a 14.3/4890/2011. számú határozatával a felperest, a felperesi beavatkozót és a perben nem álló tulajdonostársat 1.000.000 forint erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte hivatkozva arra, hogy az erdészeti hatóság 2011. május 31. napjáig adott határidőt az erdő felújítására a 14.3/659/2010. számú határozatával, melynek teljesítése elmaradt, így az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 17. § (8) bekezdése, 107. § (2) bekezdése alapján erdőrészletenként 200.000 forint bírság kiszabásáról rendelkezett a 143/2009. (VII.6.) számú Korm. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú hatóság ezzel egyidejűleg a 14.3/4909/2011. számú határozatával az ingatlan tulajdonosait az erdő szakszerű felújítására kötelezte, melynek határidejét 2012. május 31. napjában határozta meg.

A határozatok ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő. Az alperes jogelődje a 04.4/1480-3/2011. számú határozatával az erdőfelújítási kötelezettséget megállapító, míg 04.4/1479-3/2011. számú határozatával az erdőgazdálkodási bírságot kiszabó határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a 1A, B, C, D és E erdőrészletek bányászati célra szolgáló igénybevételére nem került sor. Az erre vonatkozóan engedélyezési eljárását nem kezdeményezték a hivatalnál. Az elvi hozzájárulás megadása pedig nem jelenti a tényleges igénybevétel engedélyezését, mert ehhez külön kérelemre és eljárásra van szükség. Ezért a erdősítést nem tekintette csereerdősítésnek, a erdőrészletekre továbbra is fennáll a tulajdonosok felújítási kötelezettsége tekintettel

arra, hogy ezen erdőrészek jelenleg is erdőként nyilvántartott területek és az erdő-felújítási kötelezettség mindaddig fennáll, amíg a terület erdőterületnek minősül.

A határozatok ellen a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, kérve a sérelmezett döntések felülvizsgálatát.

A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság megállapította, hogy a perrel érintett ingatlanon az erdő véghasználati fakitermelése megtörtént, azonban az erdő igénybevételére nem került sor. A tervezett kavicsbánya bányászati jogát a bányakapitányság időközben törölte. Önmagában az a körülmény, hogy aaz erdészeti hatóság közreműködésével, engedélyével erdőtelepítési munkát végzett a 7A, B, C erdőrészekben, amelyet az elsőfokú erdészeti hatóság befejezetté is nyilvánított, még nem jelenti azt, hogy a perrel érintett erdőterület felújítása megtörtént volna, mert az erdőtulajdonosok anélkül végeztek el csereerdősítést, hogy ténylegesen a perrel érintett erdőrészek vonatkozásában az erdő igénybevételére sor került volna.

Az ítélet rögzítette azt is, hogy a közigazgatási eljárás tárgya kizárólag a keresettel támadott első- és másodfokú határozatok jogszerűségének vizsgálata lehet. Annak megítélése, hogy az erdőtulajdonosok erdőtelepítésére az azt engedélyező határozatok meghozatalára jogszerűen került-e sor, nem a perre tartozó kérdés. Tényként az rögzíthető, hogy a 04.4/640/1/2010. számú határozatot a felperes keresettel nem támadta és ezen határozat alapján a felperest és tulajdonostársait a hatóság 2011. május 31. napjáig kötelezte az erdőfelújítás elvégzésére a 1A, B, C, D és E erdőtervi jelű erdőrészekben, amelynek a felperes és tulajdonostársai nem tettek eleget. A felújítási kötelezettség az erdőterületek tarvágása miatt keletkezett, az Evt 17. § (8) bekezdés a)-b) pontja, valamint a 106. § (1) bekezdéséből

levezethetően. Így az erdőgazdálkodási bírság kiszabására vonatkozó határozat jogalapja fennáll, összecszerűségét pedig a felperes nem vitatta, így a határozat jogszerű és megalapozott. Ugyanakkor az ismételt erdő-felújítási kötelezettség előírásáról rendelkező másodfokú határozat jogalapja szintén fennáll, mert azt a perrel érintett erdőrészleten történő véghasználat teremti meg. A felperes és tulajdonostársai erdő-felújítási kötelezettségtől csak abban az esetben mentesülhetnek, amennyiben a perrel érintett erdőrészletek igénybevétele megtörténik. Mindaddig amíg erdő művelési ágban vannak nyilvántartva, az erdő-felújítási kötelezettség fennáll.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Előadta, hogy a bíróság a tényállást hiányosan és tévesen állapította meg. Hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1), valamint 221. § (1) bekezdéseire. Előadta, hogy sérültek a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. (a továbbiakban: Ket.) törvény alapelvei. A bíróság téves jogszabályi rendelkezés alapján bírálta el a keresetét, az Evt. 17. § (8) bekezdését alkalmazta az Evt. 54. § (3) bekezdése helyett. A perbeli kötelezettségek teljesítését a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.177/2007/4. számú ítéletében jogszerűnek minősítette és ezt az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.21.201/2008/7. számú ítélete hatályában fenntartotta, erre a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak is tekintettel kellett volna lenni. A kötelezettségeit az erdőterv figyelembevételével lehetett volna megállapítani, ezt az alperesi határozat nem tartalmazza. Sérelmezte, hogy a bíróság a közigazgatási perben a releváns tényállás 1992-2009 évre eső elemeit teljes mértékben kizárta a perből. Ugyanakkor a bíróság nem vizsgálta, hogy a kötelezettségeket korábban előírta-e a hatóság és ezeket a kötelezettségeket teljesítette-e. Ezt a bíróság egyáltalán nem vizsgálta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályban tartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal az állításával, hogy a bíróság nem tisztázta teljes körűen az ügy tényállását. A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a Kúriától jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani.

Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor a jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. Ebben az esetben a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére.

A perbeli ingatlanokon lévő erdőrészeszletekre a kérelmére az elsőfokú hatóság véghasználatra, tarvágásra engedélyt adott. A termelésből való kivonás kavicsbánya kialakítása és üzemeltetése céljából történt. A bányatelek jogosítottja kérelmére a perbeli erdőterület tervezett igénybevételehez elvi hozzájárulást adott a hatóság. Az elsőfokú erdészeti igazgatóság határozatával a perbeli ingatlanok tulajdonosait - köztük a felperest - kötelezte az erdő szakszerű felújítására, melynek határidőt 2011. május 31. napjában

állapította meg. A másodfokú hatóság 04.4/640/1/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indoklása rögzíti, hogy a hatóság az erdő igénybevételeire csak elvi engedélyt adott ki, melyben a végleges igénybevételi kérelem benyújtásához és az igénybevétel engedélyezéséhez szükséges feltételek meghatározására kerülhet sor. Az erdészeti hatóság a korábbi eljárások ismeretében tisztában van és volt azzal, hogy a területén a erdőterületek kivonása fejében hajtották végre az erdőtelepítést, ennek viszont csak ott lesz jelentősége, hogy a végleges igénybevételi engedélyezési eljárásban a tényállás teljes körű vizsgálatánál mérlegelni kell, hogy aáltal elkezdett, de szakszerűen be nem fejezett erdőtelepítés elfogadható-e az erdőfelújítást pótló csereerdősítés teljesítéseként. Az erdészeti hatóság erdőterület végleges igénybevételeire vonatkozó engedélye hiányában, az Evt. hatálya alá tartozó erdőkben az erdőfelújítási kötelezettséget az erdőgazdálkodónak, illetve annak hiányában a tulajdonosoknak teljesíteniük kell. Ezen határozatot a felperes keresettel nem támadta. Az erdőfelújítás határidejét az elsőfokú határozat 2011. május 31. napjában állapította meg, melynek a felperes és tulajdonostársai nem tettek eleget. Ez a határozat volt az alapja a perbeni 04.4/1479-3/2011. számú erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelező, valamint a 04.4/1480-3/2011. számú erdő szakszerű felújítására kötelező 2012. május 31-ei határidejű határozatnak. A perbeli ingatlanokra az erdészeti hatóság az erdőterületek tervezett igénybevételeéhez elvi hozzájárulást adott. Ez azonban nem azonos az Evt. 66. § (1) bekezdésében szabályozott erdőterület igénybevételeéhez szükséges engedéllyel. Így a csereerdősítést anélkül végezték el, hogy ténylegesen a perrel érintett erdőrészek vonatkozásában az erdő igénybevételeire sor került volna.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság

a keresettel támadott határozat jogszerűségét vizsgálja. Így a felülvizsgálattal érintett határozat a felperes esetében a 04.4/1479-3/2011. számú erdőgazdálkodási bírságot megállapító határozat, valamint a 04.4/1480-3/2011. számú erdő szakszerű felújításra kötelező 2012. május 31-i határidejű kötelezésre irányuló határozat volt. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottakkal ellentétben a korábbi határozatok jogszerűségét a bíróság nem vizsgálhatta felül, így nem volt tárgya az sem a pernek, hogy a erdőtelepítésre az azt engedélyező határozatok meghozatalára jogszerűen került-e sor.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a perbeli kötelezettségek teljesítését (1998-ban csereerdősítéseket) elrendelő jogerős alperesi határozatokat a Legfelsőbb Bíróság jogszerűnek minősítette. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.21.201/2008/7. számú ítélete azonban a felperes és alperes közötti kártérítési pert bírált el, amelyben a kártérítés alapjaként a felperes az erdőbirtokossági társulat kérelmére kiadott fakitermelési engedélyre és a bányatelek kialakítására hivatkozott. A Legfelsőbb Bíróság tehát nem abban foglalt állást, hogy a felperes az erdőfelújítási kötelezettségnek eleget tett, hanem arról, hogy az Ebt. részére adott fakitermelési engedéllyel és bányatelek kialakításával kapcsolatban kártérítési felelősség terhelte-e az alperest.

A kifejtettekből következően az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóan vonta le jogi következtetését, amely szerint a keresettel nem támadott 04.4/640/1/2010. számú határozattal előírt erdőfelújítási kötelezettséget megállapító határozat alapján a felperes erdőfelújítási kötelezettsége az Evt. 17. § (8) bekezdés a) és b) pontja alapján, valamint 106. § (1) bekezdése alapján fennállt, amelynek nem tett eleget, így a bírság jogalapja megállapítható, annak összecszerűségét pedig a felperes nem vitatta. Ugyanígy az

ismételt erdőfelújítási kötelezettség előírásáról rendelkező 04.4/1480-3/2011. számú határozat is jogszerű, amelynek jogalapja szintén a véghasználat.

A Kúria megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. szabályai szerint járt el, úgy a Ket. alapelvi rendelkezései - felülvizsgálati kérelemben felhozott - megsértésének vizsgálata jelen pernek nem képezte tárgyát.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes sikertelen felülvizsgálati kérelem alapján a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni az alperesnek a 32/2003. (VIII.22.) számú IM. rendelet 3. §-a alapján felmerült felülvizsgálati eljárási költségét, továbbá az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket pervesztességre tekintettel a Magyar Államnak.

Budapest, 2014. március 5.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke,. Fekete Ildikó s.k. bíró, Dr. Beniczkné dr. Kelemen Gyöngyi s.k. előadó bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő